

Klasztor sióstr Szarytek z 1737r obecnie szpital.

Współrzędne: Szerokość - 52.680064, Długość - 22.501223

Zespół obiektów klasztoru sióstr Szarytek i szpitala został ufundowany przez Ossolińskich. Budowę rozpoczęto prawdopodobnie w roku 1737. Siostry sprowadziły się tu dopiero w 1785 r., a w cztery lata później Teresa Ossolińska i jej córka Katarzyna Jabłonowska zapisują majątek Boguty na utrzymanie szpitala i przyklasztornej szkoły dla dziewcząt z miasta. Władze carskie w 1842 roku dokonały kasacji klasztoru, a w 1864 roku za prowadzenie tajnej szkoły polskiej siostry zostały wypędzone z miasta.

Zespół obiektów przylegający do północnej krawędzi reprezentacyjnego rynku (obok kościoła) składał się z dwukondygnacyjnego murowanego budynku szpitalnego i parterowego budynku klasztoru. Cały zespół wraz z ogrodem (90 m × 70 m) otoczony jest wysokim (ponad 2 m) i grubym murem z kamieni narzutowych. Najciekawszy w zespole budynek szpitala miał typową barokową architekturę i polski dach mansardowy. Szpital kilkakrotnie płonął. Po pożarze w 1915 roku został odbudowany z przeznaczeniem na siedzibę magistratu (1925). Przy odbudowie zmieniono znacznie architekturę budynku. Kolejne zniszczenie 1944 r. i odbudowa w latach 1954-60, ponownie na szpital, z dobudową trzeciej kondygnacji spowodowały całkowite zmiany walorów architektury tego budynku. Z dawnego zespołu zachowały się jedynie brama wjazdowa z datami 1737-1925, fragment ścian dawnego klasztoru i nieźle jeszcze zachowany kamienny parkan otaczający dawną posiadłość sióstr Szarytek.

Szpital ss. Miłosierdzia, pl. Kluka z 1733, XX wpisany jest do rejestru zabytków pod nr.: 126 z 28.04.1981